

mulle mõnda kiusatust sündis. Sest aeast sadif lufisime ühheskoos maad möda, teina warrastas suri, miina pissokesi ellajaid. Mis ial püdisime piddi wenna kombel jäggatud sama, agga ei olnud ossad ial ühhesurused, waid teina wöttis parremad futäied ja andis mulle, mis ülle jäi. Olli Kriimsfilm wassika ehk warša rõwinud, wai oina ehk sikkokese kinni wötnud ja leidsin ma tedda parrajalt sagi kallat, mis teina küsis sippeldas: seal ärritas ta ammast ja irmutas mind urrifedes ärra, mis läbbi miina ossa temale jäi. Sa kui kahheleste ärga murdisime ehk lehma mahhahiskufime, siis tulli filmapilguta naine seitsme lapsaga ulgudes sögi kallale, ja pelletasid mind metsa. Ei mitte küllekondikeski andud enne mulle kunni üsna paljaks olli närritud; kõigega piddin leppima. Täno Jumalale! ma siiski nalga ei näinud. Kallist wana warra nossides toitfin ma sallamahti oma pääd, sest kulda, öbbedat ja muud kallist naudi olli mul küllalt peidus; egga jõuaks praego raudwanter seitsme koormaga sedda warra ärraweddada.

Kuüninga lõrw sirguš pikkemaks kui Reinowadderi warrandusest kulis, teina astus liggemale ja küsis: „Kust teie kallist wana warra saite? Kust naudi endale pärrisite? Tunnistage awwalikkult üles!“ Reinowadder wastas: „Mis kasso sest saaksin, kui warra affaksin salgama, egga ma surres kallist warrast middagi kasa wõi wötta. Teie sündi-

ning sowimist möda tahhan kõif awwalikkust ilmu-
tada; ei tohhi ma armastuse egga ädda pärrast middagi salla asja kauemine warjada, kuulge siis: se warra olli warrastatud! Mõningad ollid nõu-
pidanud ja wandega finnitunud: teile, aus kuüninga
issand, otsa tehha, ja kui sel korral warra ni targal
kombel nende järrelt ei olleks warrastatud, siis
olleksite teie amnologi otsas. Pange tähhele, armoline
issand! mis ma ütlen: teie ello ja õn seisib
niimetud warra külles. Miina kaddund issa sai selle
asja läbbi sure ädda siise, langes eime aego surma
ja tulles karta — iggawese uffatusse! Agga kõif
sündis, armoline kuüningas ükšenes teie kassoks.

Kui kuüningana ehmatades Reinowadderi kolle-
dat juttu olli kuulnud, mis surest warrast ja abbi-
kasa surmast tunnistust andsid, ütles teina: „Miina
nomin teid, armas Reinowadder! tulletage meele,
mis pil tundmata teekäik teie jalge ees seisab! wäh-
hendage kahhetsemise läbbi rasket inge koormat ja
tunnistage meile töt möda sedda mõrtsuka luggu
ülles.“ — Kuüningas lissas jure: „Iggamees olgo
wait! Reinowadder tulgo reddeli pealt mahha,
astugo liggemale; meie tahhame asja otsust pike-
malt läbbi kulata.“ Reinowadderi südda läks jul-
gemaks, teina tulli wihhameestele meeleyahhanduseks
reddeli pealt mahha, ning astus kuüninga ning kuün-
gasa liggemale, kes pikkemalt salla asja läbbi tahtsid
kulata. Müüd walmistas Reinowadder enast ue